

Blocs al cine i al teatre

El passat mes de febrer van coincidir a les cartelleres cinematogràfica i teatral de Girona dues obres que tenen un particular punt en comú. Al cinema s'hi reprojectava *Julie & Julia*. La pel·lícula s'havia estrenat a la tardor però va tornar a les sales aprofitant l'empenta de la nominació als Oscar i del Globus d'Or amb què van premiar l'actriu Meryl Streep. Al teatre Municipal de Banyoles, per Sant Martíà, es va estrenar l'obra *Tots soms pops*, de la companyia banyolina Sísmica d'Espectacles. Si aquestes dues obres apareixen en aquests apunts i no pas en els de teatre o en els de cinema de la *Revista* és per aquest particular punt que tenen en comú: tant la pel·lícula com l'obra de teatre estan basades en un bloc.

De les dues Júlies de la pel·lícula, la Julie és Julie Powell, una dona nord-americana de 30 anys que entre l'agost de 2002 i el de 2003 va cuinar, i ho va anar reportant en un bloc amb un èxit creixent i sorprenent, les 524 receptes d'un llibre de cuina de Julia Child, l'altra Julia de la pel·lícula. «365 dies, 524 receptes, una noia i una cuina llardosa a l'extraradi» era el subtítol del bloc que ha inspirat la pel·lícula. *Julie & Julia* passa per ser la primera gran producció cinematogràfica que pren un bloc com a inspiració.

Tots soms pops també ha pres com a inspiració un bloc, en aquest cas un de col·lectiu que es diu Xisca de Gardi i que funciona des de juny de 2007 com a continuació d'un altre de vida més curta, el bloc Vidalconfidencial. Adoptant la divisa que Dalí va prendre de Montaigne, els redactors de Xisca de

Bloc recomanat: Xisca de Gardi

<http://xiscadegardi.blogspot.com>

Tots soms pops n'escenifica dues dotzenes d'apunts, però el bloc en què s'inspira és molt prolífic. Ara per ara aplega més de 600 textos centrats en l'univers banyolí. Amb un xovinisme tan exacerbat com sorneguer, amb una prosa que vol captar l'oralitat banyolina i que diu les coses pel broc gros, a Xisca de Gardi repassen les botigues, les paraules, l'Atlètic, els costums, els bars i els personatges banyolins amb una voluntat enciclopèdica.

Gardi aborden l'universal a través d'allò ultralocal. *Tots soms pops* és una escenificació d'una tria de textos del bloc que repassen els llocs, la gent, la parla i la història banyolins i per extensió del Pla de l'Estany. «Històries insignificants» –diuen els actors de Sísmica d'Espectacles en una de les promocions penjades a YouTube– «que demostren que tot és important».

Que una blocaire protagonitzi una pel·lícula i que els textos d'un bloc donin forma a un espectacle teatral són una bona mostra de tota la creativitat que ha generat el moviment blocaire. Però fa l'efecte que el fenomen dels blocs ja no té la puixança que va tenir fins fa un parell d'anys. La major part dels blocs que hem anat esmentant en aquesta secció han deixat d'actualitzar-se i sobretot no es veuen substituïts per noves veus que els supleixin. Per això probablement l'obra de teatre i la pel·lícula siguin les primeres a basar-se en un bloc però també les darreres: el cant del cigne d'una època daurada que, com tantes coses a la xarxa, ha durat molt poquet.